

Asia

Komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta

Kokous

U/E/UTP-tunnus

U 57/2017 vp

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Euroopan komissio teki 13.9.2017 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta (COM(2017) 482 final). Annettavalla asetuksella korvataan voimassa oleva kansalaisaloiteasetus eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 211/2011 kansalaisaloitteesta.

Asetusehdotuksen käsittely aloitettiin syksyllä 2017 neuvoston yleisten asioiden työryhmässä. Neuvoston yleisnäkemys asiassa saavutettiin 26.6.2018. Yleisnäkemys vastaa Suomen neuvottelutavoitteita. Trilogineuvottelut Euroopan parlamentin ja komission kanssa aloitettiin syksyllä 2018. Syksyn aikana puheenjohtajavaltio on kertonut asiassa vaikuttavan lähtökohtaisesti siltä, että neuvostolle tärkeistä asioista voitaisiin pitää kiinni. Yksityiskohtaisempaa tietoa trilogineuvotteluista saatiin 9.11.2018 pidetyssä neuvoston yleisten asioiden työryhmän kokouksessa.

Puheenjohtajavaltion mukaan pyrkimyksenä on, että neuvottelut toimielinten välillä saadaan päätökseen vuoden 2018 loppuun mennessä ja että asetus tulee voimaan vuoden 2019 alkupuolella. Ehdotuksen mukaan asetusta alettaisiin soveltaa vuoden 2020 alussa (lukuunottamatta tiettyjä säännöksiä, joita sovellettaisiin jo asetuksen voimaantulosta). Siihen asti sovelletaan voimassaolevaa kansalaisaloiteasetusta (EU) N:o 211/2011.

Tällä U-jatkokirjeellä eduskunnalle kerrotaan neuvottelujen etenemisestä ja täsmennetään Suomen kantoja. Lisäksi tehdään selkoa komission jo toteuttamista käytännön toimista kansalaisaloitejärjestelmän toimivuuden parantamiseksi. Samoin tuodaan esille se, että toimiva kansalaisaloitejärjestelmä osaltaan tukee tavoitetta demokraattisemmasta ja avoimemmasta päätöksenteosta EU:ssa. Nämä aiheet ovat todennäköisesti esillä myös Suomen puheenjohtajakaudella.

Suomen kanta

Suomi pitää tärkeänä EU:n yhteisten arvojen, kuten kansanvallan, kunnioittamista. Eurooppalainen kansalaisaloite on kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan osallistumis- ja vaikutusmahdollisuuksia lisäävä väline, jolla osaltaan pyritään EU:n demokraattisen legitimitetin parantamiseen. Sen lisäksi, että kansalaisaloite voi johtaa komission

antamaan lainsäädäntöehdotukseen tietystä asiasta, on olennaista, että kansalaisaloitteella voidaan ylipäättään nostaa EU:n agendalle ja poliittiseen keskusteluun erilaisia asioita ("agendasetting") ja myös tällä tavoin vaikuttaa tulevan EU-lainsäädännön sisältöön. Keskeistä on, että kansalaisaloitejärjestelmän toimivuutta parannetaan ja että kansalaisaloiteinstrumenttia myös sovelletaan sen tarkoitus ja hyvän hallinnon periaatteet asianmukaisesti huomioiden.

Trilogineuvotteluissa neuvoston lähtökohtana oleva yleisnäkemyks on tasapuolinen kokonaisuus, joka vastaa Suomen neuvottelutavoitteita (ks. myös U-kirjelmä U 57/2017 vp). Yleisnäkemyksen kaltaiset säännökset yhdessä komission jo osin toteuttamien uusien käytännön toimenpiteiden kanssa takaisivat nykytilaa paremmin kansalaisaloitteen toimivuuden osallistuvan demokratian välineenä.

Neuvoston yleisnäkemyksessä on otettu Suomen näkemyksen mukaan hyvin huomioon seuraavat asiat:

- komission *neuvonnan ja avunannon sekä tiedotuksen* lisääminen kansalaisaloitteeseen liittyvissä kysymyksissä;
- mahdollisuus saada kansalaisaloite tietyin edellytyksin *osittain rekisteröidyksi* komissiossa, jos edellytykset sen kokonaisrekisteröinnille eivät täyty;
- komission ilmaiseksi kansalaisaloitteen järjestäjille tarjoama *keskitetty verkkopohjainen järjestelmä tuenilmaisujen keräämistä varten*;
- henkilöiltä *tuenilmaisulomakkeilla vaadittavien henkilötietojen* yksinkertaistaminen siten, että henkilöllisyysnumeron tai -asiakirjan numeron ilmoittamista ei edellytetä niiden valtioiden kohdalla, jotka voivat todentaa tuenilmaisijan muiden tietojen perusteella;
- *henkilötietojen suojaan liittyen toimijoiden* roolien täsmentäminen yleisessä tietosuojasetuksessa (EU) 2016/679 tarkoitetulla tavalla;
- neuvontaa antavan *kansallisen yhteyspisteen* roolin selkeyttäminen ja
- *tuenilmaisijalta edellytettävän iän* sitominen nykysääntelyä vastaavasti siihen, että tuenilmaisija on ikänsä puolesta oikeutettu äänestämään Euroopan parlamentin vaaleissa.

Useimpien yllä mainittujen asioiden osalta näyttää siltä, että Euroopan parlamentin kanssa käydyissä neuvotteluissa on päästy yhteisymmärrykseen Suomen neuvottelutavoitteita vastaavalla tavalla (ks. myös jäljempänä pääasiallinen sisältö).

Keskeisimpiä avoinna olevia asioita ovat seuraavat:

Euroopan parlamentti on pitänyt ainakin toistaiseksi kiinni siitä, että komission tarjoaman *keskitetyn verkkokeruujärjestelmän* rinnalla säilytettäisiin mahdollisuus käyttää *yksittäisiä verkkokeruujärjestelmiä* tuenilmaisujen keräämiseksi, mihin Suomi suhtautuu muiden jäsenvaltioiden tavoin varauksellisesti katsoen, että tarvetta tälle mahdollisuudelle ei enää ole. Suomi voi kuitenkin hyväksyä rinnakkaisen sääntelyn, jos Euroopan parlamentti ei joustasi asiassa.

Tuenilmaisijoilta edellytettävän iän suhteen Suomi kannattaa edellä todetuin tavoin ensisijaisesti neuvoston yleisnäkemykseen sisältyvää, voimassaolevaa sääntelyä vastaavaa sääntelyä, mutta voi tarvittaessa harkita myös ikärajan laskemista Euroopan parlamentin kannattamaan 16 vuoteen.

Kansalaisaloiteasetukseen ei ole Suomen näkemyksen mukaan tarvetta ottaa Euroopan parlamentin esittämää säännöstä, jonka mukaan EU:n talousarvioon otetaan *vuotuinen*

määräraha, jolla tuetaan kansalaisaloitteiden järjestämistä (myöskään komission ehdotukseen tai neuvoston yleisnäkemykseen ei sisälly vastaavaa säännöstä). Tähän liittyen on huomattava, että komission 30.5.2018 tekemässä ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi perusoikeudet ja arvot (rights and values) -*rahoitusohjelman* perustamisesta vuosille 2021-2027 (COM(2018) 383 final) mainitaan muun muassa tuki kansalaisaloitteelle. Komission ehdotusten rahoituksen mitoittamiseen otetaan erikseen kantaa osana rahoituskehysneuvottelujen kokonaisuutta.

Voidaan myös todeta, että Suomi pitää Euroopan parlamentin tavoin tärkeänä, että kansalaisaloiteprosessissa voidaan käydä riittävää julkista keskustelua EU-tasolla, minkä lisäksi Suomi korostaa komission roolia *julkisessa kuulemistilaisuudessa*. Huomionarvoista on myös, että komissiolla on itsenäinen harkintavalta siinä, tekeekö se aloitteen pohjalta säädösehdotuksen vai ei. Jos komissio tekee säädösehdotuksen, sitä käsitellään tasa-arvoisesti komission muiden säädösehdotusten kanssa, mihin liittyy muun muassa kansallinen kannanmuodostus jäsenvaltioissa.

Lopullinen kanta trilogineuvotteluiden tulokseen muodostetaan kokonaisarvioinnin perusteella ottaen huomioon erityisesti tavoite parantaa kansalaisaloitejärjestelmän toimivuutta.

Pääasiallinen sisältö

Tausta

EU:n perussopimuksissa korostetaan EU:n kansanvaltaisia perusteita ja kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia. Yksi Lissabonin sopimuksen keskeisistä demokratian toteuttamista koskevista periaatteista on osallistuvan demokratian periaate. EU:n perussopimusten mukaan päätökset tehdään mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä kansalaisia. EU:n demokraattisen legitimiin lisäminen vahvistamalla kansalaisten osallistumista on yksi Junckerin komission kymmenestä painopisteestä. Komission ehdotus eurooppalaista kansalaisaloitetta koskevan asetuksen korvaamiseksi uudella asetuksella on osa tätä kokonaisuutta. Komission mukaan kaikkea kansalaisaloitteeseen liittyvää potentiaalia ei ole käytetty. Ehdotuksen tavoitteena on tehdä järjestelmästä nykyistä toimivampi ja käyttäjäystävällisempi.

Keskeisimpiä avoinna olevia asioita

Neuvoston yleisnäkemykseen sisältyy komission ehdotuksen tavoin sääntelyä siitä, että komissio tarjoaisi kansalaisaloitteen järjestäjille *keskitetyn verkkopohjaisen järjestelmän tuenilmausten keräämiseksi*. Keskitetyn järjestelmän vuoksi yleisnäkemyksessä poistettiin tarpeettomana säännös *yksittäisistä verkkokeruujärjestelmistä*, jotka edellyttäisivät erikseen kansallisten viranomaisten vahvistusmenettelyä. Myös Euroopan parlamentin näkemyksen mukaan keskitetty verkkokeruujärjestelmä on tärkeä, mutta käytävissä neuvotteluissa se on pitänyt kiinni siitä, että kyseisen järjestelmän rinnalla tulisi säilyttää mahdollisuus käyttää yksittäisiä verkkokeruujärjestelmiä.

Asetuksessa säädettäisiin siitä, *minkä ikäisellä EU:n kansalaisella olisi oikeus ilmaista tuensa kansalaisaloitteelle*. Neuvoston yleisnäkemykseen sisältyy voimassaolevaa sääntelyä vastaava sääntely, jonka mukaan tuenilmaisijan tulee olla ikänsä puolesta oikeutettu äänestämään Euroopan parlamentin vaaleissa, kun taas komission ehdotuksen mukaan oikeus tukea kansalaisaloitetta olisi jo 16-vuotiaalla. Euroopan parlamentti on käytävissä neuvotteluissa katsonut, että asianmukainen ikä on 16 vuotta.

Lisäksi Euroopan parlamentti on neuvotteluissa pitänyt kiinni esityksestään säännökseksi, jonka mukaan EU:n talousarvioon otetaan *vuotuinen määräraha*, jolla tuetaan kansalaisaloitteiden järjestämistä. Komission ehdotuksessa tai neuvoston yleisnäkemyksessä ei vastaavaa säännöstä ole. Sitä vastoin komission 30.5.2018 tekemässä ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi perusoikeudet ja arvot (rights and values) -*rahoitusohjelman* perustamisesta vuosille 2021-2027 (COM(2018) 383 final) mainitaan myös tuki kansalaisaloitteelle.

Julkisen kuulemistilaisuuden järjestämisestä Euroopan parlamentin mietintöön sisältyy säännös, jonka mukaan Euroopan parlamentti järjestäisi kansalaisaloitteesta kuulemisen. Sen mukaan EU:n toimielinten (mukaan luettuna komission) ja neuvoa-antavien elinten edustajille sekä sidosryhmille, joita asia koskee, mukaan lukien kansalliset parlamentit, olisi annettava mahdollisuus osallistua kuulemiseen. Neuvoston yleisnäkemyksen kuten myös komission ehdotuksen mukaan kuulemistilaisuuden, johon voivat osallistua EU:n elimet ja sidosryhmät, joita asia koskee, järjestävät komissio ja Euroopan parlamentti yhdessä, mikä vastaa myös nykytilaa. Neuvottelut säännöksen sisällöstä jatkuvat.

Keskeisimpiä asioita, joista näyttäisi päästyn yhteisymmärrykseen

Neuvoston yleisnäkemykseen sisältyy komission asetusehdotuksen tavoin kansalaisaloitteen aiempaa tehokkaampaan käyttöön tähtääviä säännöksiä, kuten *komission neuvontaan ja avunantoon sekä tiedotukseen* liittyvät säännökset. Toimivuutta lisää muun muassa verkkoyhteistyöalustan perustaminen kansalaisaloitetta koskevia keskusteluja varten. Euroopan parlamentin kanssa käydyissä neuvotteluissa on komission neuvontaa ja avunantoa sekä tiedotusta koskevia säännöksiä edelleen selkeytetty, kuten ottamalla nimenomainen kirjaus kansalaisaloitetta koskevasta käyttäjän oppaasta ja kirjaus vammaisten oikeudesta tukea aloitetta.

Kuten komission asetusehdotuksessa, myös neuvoston yleisnäkemyksessä on nimenomainen säännös kansalaisaloitteen *rekisteröinnistä osittain*: sen mukaan osittaisrekisteröinti voi tulla kyseeseen tilanteessa, jolloin 'merkittävä osa aloitetta, mukaan lukien sen päätavoitteet', ei selvästi ylitä komission toimivaltaa tehdä säädösehdotus. Euroopan parlamentin kanssa käydyissä neuvotteluissa tehdyn täsmennyksen perusteella komissio rekisteröisi aloitteen osittain, jos 'osa aloitetta, mukaan lukien sen päätavoitteet', ei selvästi ylitä komission toimivaltaa tehdä säädösehdotus.

Neuvoston yleisnäkemyksessä sisältyy komission ehdotuksen tavoin sääntelyn, joka liittyy henkilöiltä *tuenilmaisulomakkeilla vaadittavien henkilötietojen* yksinkertaistamiseen. On pidetty tärkeänä, että henkilöllisyysnumeron tai -asiakirjan numeron ilmoittamista ei edellytetä niiden valtioiden kohdalla, jotka voivat todentaa tuenilmaisijan muiden tietojen perusteella, kuten Suomi (näin myös nykyään). Jäsenvaltioiden valittavana olisi yhtäältä lomakemalli A, jossa edellytetään kansalaisuuden lisäksi nimen, syntymäajan ja asuinpaikan ilmoittamista (ei henkilöllisyysnumeron tai -asiakirjan numeron ilmoittamista), ja toisaalta lomakemalli B, jossa edellytetään henkilöllisyysnumeron tai -asiakirjan numeron ilmoittamista tiettyjen muiden tietojen lisäksi. Myös Euroopan parlamentti kannattaa henkilötietojen yksinkertaistamista. Keskusteluja käydään kuitenkin siitä, riittääkö B-lomakkeen osalta, että siinä esitettäisiin vain osa kyseisestä numerosta. Jotkin jäsenvaltiot, jotka valitsisivat B-lomakkeen, ovat todenneet, että ne tarvitsevat väestörekisteriin liittyvistä syistä koko numeron. Valinta lomakkeen osalta tulisi ilmoittaa komissiolle ennen huhtikuun alkua vuonna 2019.

Lisäksi tietosuoja koskevaa säännöstä, jossa viitataan myös yleiseen tietosuoja-asetukseen (EU) 2016/679, on neuvoston yleisnäkemyksessä selkeytetty *täsmentämällä siinä muidenkin toimijoiden* kuin järjestäjäröhmän edustajan ja aloitteen hallinnointia varten perustetun oikeushenkilön roolit. Säännöksen mukaan tuenilmausten tarkistamisesta ja vahvistamisesta vastaavaa kansallista viranomaista ja komissiota pidettäisiin rekisterinpitäjinä niiden suorittaessa asetuksessa tarkoitettuja toimia. Euroopan parlamentin kanssa käydyissä neuvotteluissa myös se on kannattanut viimeksi mainittujen toimijoiden roolien selkeyttämistä.

Asetuksessa säädettäisiin myös neuvontaa antavista *kansallisista yhteyspisteistä*, joiden roolia on komission ehdotukseen nähden selvennetty neuvoston yleisnäkemyksessä. Euroopan parlamentin kanssa käydyissä neuvotteluissa tehdyn kompromissimuotoilun perusteella kansalliset yhteyspisteet antaisivat maksutta kansalaisaloitetta koskevia tietoja ja apua järjestäjäröhmille. Asetuksen johdanto-osan perustelukappaleessa selvennettäisiin, että neuvonta koskee erityisesti jäsenvaltion toimivaltaan kuuluvia kysymyksiä eli kysymyksiä, joiden osalta kullakin jäsenvaltiolla on parhain asiantuntemus (tällainen kysymys on esimerkiksi tuenilmausten vahvistusmenettelyyn liittyvä kysymys), ja korostettaisiin yhteistyötä komission kanssa.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Asetusehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 24 artiklaan, joka sisältää erityisen oikeusperustan kansalaisaloitteelle. Ehdotusta käsitellään noudattaen tavallista lainsäätämisyjärjestystä, jossa Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät yhdessä asetuksen. Neuvostossa edellytetään määräenemmistö-päätöksentekoa.

Käsittely Euroopan parlamentissa

Euroopan parlamentissa vastuuvaiokuntana on perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden vaiokunta AFCO ja esittelijänä on György Schöpflin (EPP/HU). Luonnos mietinnöksi julkaistiin 9.3.2018. Kulttuuri- ja koulutusvaiokunta CULT antoi lausunnon 27.4.2018 ja vetoisuusvaiokunta PETI antoi lausunnon 16.5.2018. AFCO hyväksyi mietinnön 20.6.2018. Euroopan parlamentin täysistunto teki 5.7.2018 päätöksen aloittaa toimielinten väliset neuvottelut asiassa.

Kansallinen valmistelu

Asiaa on käsitelty 4.-5.10.2017 (kirjallinen menettely) sekä 6.11.2018 (kokous) ja 13.-14.11.2018 (kirjallinen menettely) oikeudelliset kysymykset -jaostossa (jaosto 35), jossa myös Ahvenanmaan maakunta on edustettuna. Asiaan liittyy myös teknisluonteisia kysymyksiä, joiden osalta on oltu valmisteluvaiheessa yhteydessä liikenne- ja viestintäministeriöön, Väestörekisterikeskukseen ja Viestintävirastoon. Myös sidosryhmille on tiedotettu mahdollisuudesta esittää huomioita asetusehdotuksesta.

Eduskuntakäsittely

Eduskunnalle on 19.10.2017 toimitettu asetusehdotuksesta U-kirjelmä U 57/2017 vp. Perustuslakivaiokunta on 30.11.2017 antanut asiasta lausunnon PeVL 54/2017 vp, jossa vaiokunta on todennut yhtyvnsä asiassa valtioneuvoston kantaan. Perustuslakivaiokunnan mukaan on tärkeää, että kansalaisaloitejärjestelmän toimivuutta ja asetuksen asianmukaista soveltamista EU-tasolla pyritään edistämään. Se on viitannut myös EU:n yleisen tuomioistuimen tuomioon 10.5.2017, Michael Efler v. komissio, T-754/14,

EU:T:2017:323; tuomiossa todettiin, että eurooppalainen kansalaisaloite ilmaisee EU:n kansalaisten todellista osallistumista EU:n demokraattiseen elämään. Suuri valiokunta on 1.12.2017 todennut yhtyvän perustuslakivaliokunnan lausunnon mukaisesti valtioneuvoston kantaan (SuVEK 134/2017 vp).

Ks. myös E-kirje E 121/2017 vp, EU:n kehittämistä koskeva kansalaiskeskustelu, Ranskan ehdotus.

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Kansalaisaloitelakiin (12/2012) sisältyy voimassaolevaan kansalaisaloiteasetukseen (EU) N:o 211/2011 liittyvää täydentävää sääntelyä, minkä lisäksi tietyissä muissa laeissa on asetuksen kannalta merkityksellistä sääntelyä. Uusi asetusta edellyttää kansalliseen lainsäädäntöön joitain muutoksia, joita on käsitelty tarkemmin U-kirjelmässä U 57/2017 vp.

Taloudelliset vaikutukset

Institutionaalisen luonteensa vuoksi asetusehdotuksella ei ole merkittäviä taloudellisia vaikutuksia. Vaikutuksia on jossain määrin toimivaltaisten viranomaisten, erityisesti Väestörekisterikeskuksen, toimintaan. Vaikutuksia on arvioitu tarkemmin U-kirjelmässä U 57/2017 vp.

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

Jäsenvaltiot ovat suhtautuneet myönteisesti kansalaisaloitetta koskevaan asetusehdotukseen ja kansalaisaloitejärjestelmän kehittämiseen. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi 14.3.2018 asetusehdotuksesta lausunnon, ja alueiden komitea antoi 23.7.2018 lausunnon. Komissio on kuullut kansalaisaloitejärjestelmän kehittämisestä laajasti sidosryhmiä, kuten kansalaisjärjestöjä (komissio myös osallistuu säännöllisesti järjestettävään kansalaisaloitepäivään, jossa kansalaisjärjestöt ovat edustettuina).

Huomionarvoista on, että komissio on jo nyt muuttanut tietyiltä osin kansalaisaloitetta koskevaa soveltamiskäytäntöään kansalaisille edullisempaan suuntaan. Monet uudet käytänteet on kirjattu nimenomaisesti asetusehdotukseen.

Komissio antoi voimassaolevan kansalaisaloiteasetuksen (EU) N:o 211/2011 soveltamisesta 28.3.2018 kertomuksen (COM(2018) 157 final), jossa se tarkastelee muun muassa kansalaisaloitejärjestelmään liittyneitä ongelmia ja jo toteutettuja käytännön toimia kansalaisaloitteen toiminnallisuuden parantamiseksi. Komissio kiinnittää erityistä huomiota kansalaisaloitteiden rekisteröintiä koskevaan käytäntöönsä, jota on arvosteltu: komission mukaan sen tekemien rekisteröintien määrä on viime aikoina merkittävästi kasvanut ("huhtikuusta 2015 alkaen toimitetuista 17 ehdotuksesta evättiin vain kaksi"). Tämä voi johtua myös siitä, että komissio on antanut perustelluissa tapauksissa mahdollisuuden aloitteen osittaiseen rekisteröintiin. Kansalaisaloitteen eteneminen voi kuitenkin rekisteröinnin jälkeen pysähtyä jo siihen, ettei kansalaisaloite saa miljoonaa tuenilmaisua, mikä vaatimus tulee suoraan perussopimuksesta.

Lisäksi kansalaisaloitteen osalta on jo nyt tarjottu tukea ja tiedotusta. Komissio on perustanut kansalaisaloitetta koskevan verkkosivuston, johon myös oikeusministeriön demokratia.fi-sivuston kohdassa "Vaikuttaminen Euroopassa" on linkki. Europe Direct -keskustietopalvelun yhteydessä toimii yhteyspiste, joka käsittelee kansalaisten tietopyyntöjä, ja sieltä kysymykset ohjataan tarvittaessa komissiolle. Kun komissio on

rekisteröinyt kansalaisaloitteen, komissio vastaa kansalaisaloitteen järjestäjän kysymyksiin verkkosivulla olevan järjestäjän tilin kautta. Komissio on antanut myös tietoteknistä tukea tuenilmausten keräämiseen (muun muassa antamalla palvelimiaan kansalaisaloitteen järjestäjien käyttöön) sekä tarjonnut tukea kääntämiselle (vuodesta 2018 alkaen komissio on käännättänyt kansalaisaloitteiden sisältöjä). Suomessa on käyty myös yleisemmin keskustelua mahdollisuuksista käyttää kansalaisten osallistamista tukevia kansallisia verkkoalustoja hyväksi tiedon välittämisessä komission vastaavista välineistä (muun muassa komission sähköiset kuulemiset), ja osin näin on jo toimitettu.

Komission aloitteesta on myös keväällä 2018 avattu pilottina kansalaisaloitetta koskeva verkkoyhteistyöalusta keskustelujen käymiseksi muun muassa suunnitelluista ja vireillä olevista kansalaisaloitteista. Tämä mahdollistaa myös hyvien käytäntöjen vaihtamisen kansalaisaloitteiden tekijöiden välillä.

Edelleen komissio käynnisti keväällä 2018 tiedotuskampanjan (”Take the Initiative”) tietoisuuden lisäämiseksi kansalaisaloitteesta. Aiheesta on tarkoitus järjestää erilaisia tiedotustapahtumia kolmen vuoden aikana eri jäsenvaltioissa (nykyisessä EU-puheenjohtajavaltiossa Itävallassa tapahtuma on loppuvuonna 2018).

Asiakirjat

COM(2017) 482 final (komission ehdotus)
9783/18 (neuvoston yleisnäkemys)
2017/0220 (COD), A8-0226/2018 (AFCO-valiokunnan laatima mietintö)

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Sina Uotila / oikeusministeriö (laatija), sina.uotila@om.fi, p. 0295 150 536
Heini Huotarinen / oikeusministeriö, heini.huotarinen@om.fi, p. 0295 150 127
Jassi Saurio / oikeusministeriö, jassi.saurio@om.fi, p. 0295 150 235
Heidi Kaila / valtioneuvoston kanslia, heidi.kaila@vnk.fi, p. 0295 160 313

EUTORI-tunnus

EU/2017/1153

Liitteet

Viite

Asiasanat Hoitaa	kansalaisaloite, EU:n tulevaisuus OM, VNK
Tiedoksi	ALR, EUE, LVM, MMM, OKM, PLM, SM, STM, TEM, TULLI, UM, VM, VTV, YM
